

Metode și meșteșug în cercetarea de tip istorie orală

Simpla transcriere a unei povestiri de viață, oricât de spectaculoasă ar fi ea, de bine articulată și argumentată, nu poate fi socotită decât o etapă din demersul de istorie orală care nu are decât meritul de a salva amintiri și sentimente, dar nu și pe acela de a le fi racordat la istoria oficială pentru a-i conferi reliefuri și sensuri inedite. Cercetarea de tip istorie orală nu este cea mai facilă abordare modernă, ci se definește ca un demers complex, procesual, care reclamă din partea celor care o realizează o solidă pregătire documentară și elaborarea unei metodologii riguroase, abilități comunicaționale și analitice, dar și extrem de mult tact și răbdare.